Sarcina electrică elementară (sarcina electrică a electronului) q_e

$$q_e = \frac{4 \cdot \pi^2 \cdot r_e^2 \cdot n_\alpha^2 \cdot f_{fae}^2 \cdot d_e}{k} = \frac{c^2 \cdot d_e}{k} = 1{,}602 \cdot 10^{-19}[C] \approx \frac{8 \cdot c^2 \cdot r_e}{(4 \cdot \pi \cdot k)^2}$$

Masa (sarcina gravifică) a electronului m_e

$$m_e = \frac{4 \cdot \pi^2 \cdot d_e^2 \cdot n_\alpha^2 \cdot f_{fae}^2 \cdot r_e}{k} \approx \frac{16 \cdot c^2 \cdot r_e}{(4 \cdot \pi \cdot k)^3 \cdot \pi} = 9{,}109 \cdot 10^{-31}[Kg]$$

Dacă facem comparatie intre formula masei electronului şi formula sarcinii electronului, observăm că cele două formule sunt simetrice fiindcă se poate obţine una din celaltă numai schimbând între ei expunenţii lui r_e şi d_e. De asemenea dacă admitem că la viteze apropiate de viteza luminii odată cu contracţia razei electronului se produce şi contracţia timpului propriu, adică creşte frecvenţa undei proprii, observăm că în formula masei, raza r_e este la puterea 1-îi, iar frecvenţa este la puterea a-2-a. De aceea micşorarea razei nu compensează creşterea frecvenţei, având rezultat creşterea masei electronului. În formula sarcinii electronului raza r_e este la puterea a-2-a. De acea contracţia razei este compensată de creşterea frcvenţei, având ca efect invarianţa sarcinii electronului accelerat către viteze luminice. Acest fapt este în acord cu prevederile Relativităţii.